

Skatteministeriet

22. september 2021
J.nr. 2021 - 6373

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 646 af 25. august 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Andreas Steenberg (RV).

Morten Bødskov

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

I ”Krakas forslag til en reform af kapitalbeskatningen i Danmark” offentliggjort den 6. juli 2021 angives det, at reformforslaget kan være i konflikt med hovedaktionærproblemet, men at det vil kunne håndteres med en højere kapitalskattesats over progressionsgrænsen. Deler ministeren denne vurdering? I bekræftende fald bedes oplyst, med hvilken kapitalskattesats (over progressionsgrænsen) hovedaktionærproblemet vil kunne løses, og hvordan provenuet og fordelingen vil blive ændret, som følge af dette. Endvidere bedes ministeren redegøre for, om der er andre muligheder for at løse hovedaktionærproblemet.

Svar

Danmark har et såkaldt *semi-dualt indkomstskattesystem*, hvor lønindkomst og kapitalafkast opgøres og beskattes separat. Det er baggrunden for det såkaldte *hovedaktionærproblem*.

Hovedaktionærer er karakteriseret ved at eje en stor andel af aktierne eller have bestemmende indflydelse i et selskab og yder ofte også en aktiv arbejdsindsats i selskabet. Sådanne arbejdende hovedaktionærer kan i stort omfang selv bestemme, om overskud fra selskabet skal udbetales og beskattes som lønindkomst eller som aktieudbytte. Denne mulighed for såkaldt *indkomstransformation* indebærer, at hovedaktionærer kan opnå en skattefordel, hvis der er forskel mellem skattesatsen for lønindkomst på den ene side og kombinationen af selskabsskat og aktieindkomstskat på den anden side.

Med de nuværende skattesatser for selskabsskat, aktieindkomstskat og beskatning af arbejdsindkomst svarer den højeste sammensatte marginalskat for aktieindkomst næsten til den højeste marginalskat (ekskl. kirkeskat) for arbejdsindkomst i en gennemsnitskommune, *jf. besvarelsen af SAU alm. del – spm. 645*. Med Krakas forslag om en højeste skattesats på kapitalafkast på 35 pct. (for samlet kapitalafkast over 120.000 kr.) ville den sammensatte marginalskat for aktieindkomst imidlertid være væsentligt lavere end den højeste marginalskat for arbejdsindkomst, hvilket må antages i givet fald at ville give anledning til en øget grad af indkomstransformation for hovedaktionærer.

Hvis den foreslåede omlægning af beskatningen af kapitalafkast ikke skulle ændre på hovedaktionærernes incitament til indkomstransformation *på marginalen* – set i forhold til gældende regler og uden at ændre i selskabsskattesatsen eller skatten på arbejdsindkomst – ville den højeste skattesats på kapitalafkast i Krakas model skulle hæves fra de nævnte 35 pct. til den nuværende højeste skattesats for aktieindkomst på 42 pct. Det ville imidlertid – inden for rammerne af Krakas model – medføre et væsentligt merprovenu og en højere beskatning på marginalen af også andre typer kapitalafkast samt en øget asymmetri imellem beskatningen af positive og negative kapitalafkast.

Hovedaktionærproblemet ville principielt kunne håndteres på andre måder, som dog ville give anledning til andre afvejninger af fordele og ulemper. En mulig løsning er at indrette aktieindkomstbeskatningen således, at der sondres mellem afkast af investeret kapital og afkast af arbejdsindsats. Det kan ske med en såkaldt *indkomstsplitlemning*, hvor hovedaktionærernes indkomst opdeles skematisk i henholdsvis løn og kapitalindkomst. Ved en sådan skematisk opdeling af hovedaktionærens indkomst i henholdsvis løn- og kapitalindkomst

sigtes mod at undgå, at hovedaktionærer selv kan bestemme, om overskud fra vedkommendes selskab skal beskattes som lønindkomst eller som aktieudbytte.

Det vil imidlertid være en betydelig udfordring at tilrettelægge en sådan beskatningsmodel, så den både er enkel, robust og administrerbar samt afspejler en omtrent korrekt fordeling mellem hovedaktionærernes lønindkomst og kapitalafkast.